ECLI:LV:KURT:2019:1008.11261034519.2.S
Krimināllieta Nr. 11261034519

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2019.gada 8.oktobrī

Kurzemes rajona tiesa,
tiesnesis Renars Jūrmalis
piedaloties prokuroram Modrim Grīnvaldam

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. A/,** personas kods /personas kods/, **apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas.**
Tiesas sēdē tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ tīši nodarīja smagu miesas bojājumu, un proti:

/pers. A/ 2019.gada 19.aprīlī, laika periodā no plkst. 19.30 līdz plkst. 19.53, atrodoties iepretim veikalam „Lats", Grīzupes ielā 24A, Liepājā, greizsirdības jūtu vadīta un dusmu uzplūdā, piegāja pie cietušās /pers. B/ un ar līdzi paņemto nazi tīši izdarīja vienu dūrienu cietušajai krūšu kurvja mugurējā virsmā labajā pusē.

Minētajā veidā /pers. A/, prettiesiskās rīcības un pielietotās vardarbības rezultātā, /pers. B/ tīši nodarīja miesas bojājumus: durti- grieztu brūci krūšu kurvja mugurējā virmā labajā pusē penetrējošu uz krūšu kurvja dobumu ar labās plaušas lejasdaivas durti-grieztu bojājumu, kas sarežģījās ar brīvu gaisa un asins ieplūšanu labajā pleirālajā dobumā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem kā bīstami dzīvībai.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 125. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētā/pers. A/ tiesas sēdē savu vainu izvirzītajā apsūdzībā pie tanī minētiem apstākļiem atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Cietušās pirmstiesas procesā pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju 1000 *euro* apmērā atzina daļēji. Lūdza tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neveikt, esot saprotama šāda lietas izskatīšanas kārtība un procesuālās sekas.

Cietusī uz tiesas sēdi neieradās.

Prokurors M.Grīnvalds pievienojās viedoklim par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesai nav šaubu par apsūdzētās vainu inkriminētā nozieguma izdarīšanā. Ņemot vērā procesa dalībnieku viedokli, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, tiesa nolemj pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt. Tiesa uzskata, ka apsūdzētās /pers. A/ vaina visā viņai izvirzītajā apsūdzībā ir pierādīta pilnībā, viņas darbības pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas ir kvalificētas pareizi un viņa ir sodāma. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, konkrētajā gadījumā pierādījumu analīze, to uzskaitījums nav nepieciešams.

Nosakot apsūdzētajai sodu, tiesa vadās no Krimināllikuma 35. un 46.panta, t.i. ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību ietekmējošos apstākļus un attieksmi pret nodarījumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, /pers. A/ ir izdarījusi smagu noziegumu.

/pers. A/ agrāk sodīta divas reizes, sodāmības dzēsta (lietas 86-87.lapas).

Apsūdzētā sodīta administratīvi 4 reizes – trīs reizes izteikts brīdinājums, vienu reiz uzlikts naudas sodas, kurš nav nomaksāts (lietas 88.lapa). Apsūdzētā ir stājusies laulībā, laulātam ir noteikta 2.grupas invaliditāte un apsūdzētā sniedz tam asistenta pakalpojumus. Pašai apsūdzētai noteikta 3.grupas invaliditāte, ar noteiktām ierobežotām darba spējām. Pati apsūdzētā sniedza informāciju, ka invaliditātes pensijas un samaksa par asistenta pakalpojumu sniegšanu ir vienīgie kopējie ģimenes ienākumi, un tie nepārsniedz 200 *euro* mēnesī, tamdēļ viņiem palīdzot viņas māte.

Par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst apsūdzētās savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Par atbildību pastiprinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu, tiek uzskatīts tas, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35.panta pirmo daļu, kriminālsods ir piespiedu līdzeklis, ko valsts vārdā piesprež tiesa personai, kas ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā. Soda mērķis ir vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Krimināllikuma 125.panta pirmā daļa paredz sodu ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz septiņiem gadiem un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trīs gadiem, vai bez tās.

Likumdevējs panta sankcijā ir paredzējis sodu tikai brīvības atņemšanas soda veidā. Tādejādi, tiesai ir pienākums lemt tikai par nosakāmā pamatsoda apmēru, tā izpildes veidu un papildsoda piemērošanas nepieciešamību.

Krimināllikuma 46.panta trešā daļā likumdevējs kā pamatkritēriju soda apmēra noteikšanai ir noteicis tiesas pienākumu vērtēt vainīgās personas atbildību ietekmējošos apstākļus.

Apsūdzētai ir konstatēts viens tās atbildību pastiprinošos un viens tās atbildību mīkstinošs apstāklis. Nosakot soda apmēru, tiesa ņem vērā arī izdarītā noziedzīgā nodarījuma bīstamību, tā izdarīšanas apstākļus, iemeslus un apsūdzētās personas attieksmi pret savu rīcību. Ņemot vērā arī apstākli,

ka apsūdzētā iztiesāšanas laikā izvēlējusies vienkāršāko kriminālprocesa izskatīšanas veidu – neveicot pierādījumu pārbaudi, tiesa uzskata, ka pamatsods tai nosakāms robežās starp minimālo un vidējo sankcijas apmēru.

Apsūdzētā citus likumpārkāpumus nav izdarījusi, tās iepriekšējās sodāmības par cita rakstura noziedzīgiem nodarījumiem un ir dzēstas. Ņemot vērā arī viņas personību, tās attieksmi pret savu nodarījumu, tiesa uzskata, ka izdarītajam noziegumam ir gadījuma un izņēmuma raksturs, un tās spontāna rīcība ir veikta pēkšņa emocionāla satraukuma iespaidā. Persona dzīvo socmājā, ar ikdienas sadzīvei nepietiekamiem ienākumiem. Negatīvie sociāla vide, tiesas ieskatā papildus veicinājuši apsūdzētās nespēju pareizi novērtē savu rīcību, un ir izraisījuši tās rīcību spontāna neadekvātu lēmuma pieņemšanu. Apsūdzētā pēc nozieguma izdarīšanas līdz lietas nonākšanai tiesā, ir stājusies laulībā, tās aprūpē ir tās dzīvesbiedrs. Šo apstākļu kopums ir pamatā tiesas uzskatam, ka apsūdzētā ir pēc šī notikuma izdarījusi pareizus sociāli sabiedrības interesēm atbilstošus secinājumus, un tā jaunus likumpārkāpumus neizdarīs. Pie šiem apstākļiem tiesa uzskata par iespējamu, atbilstoši Krimināllikuma 55.panta nosacījumiem brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti, ar tādu pašu pārbaudes laiku. Pie šiem pašiem apstākļiem apsūdzētajai ir nosakāms arī papildsods apsūdzētās turpmākas uzvedības kontrolei.

Pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētā aizturēta 2019.gada 19.aprīlī, atbrīvota 2019.gada 20.aprīlī, sekojoši tai piemērojot drošības līdzekli – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē (lietas 46.-48.lapa).

Pirmstiesas izmeklēšanā kriminālprocesā, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350. un 351.panta nosacījumiem, cietusī /pers. B/ pieteikusi morālo kaitējuma kompensāciju 1000 *euro* apmērā (lietas 17.lapa), par ārstēšanās izdevumiem slimnīcā nav pieteikusi, tikai pievienojusi pierādījumus par tās izdevumiem slimnīcā. Uz tiesas sēdi cietusī neieradās, iesniedzot iesniegumu, ka atrodas darbā ārvalstīs, un piekrītot lietas izskatīšanai bez tās klātbūtnes.

Cietušais savas tiesības īsteno tādā apmērā, kāda pats uzskata par nepieciešamu, līdz ar to atbilstoši Kriminālprocesa likuma 351.panta 4.[1]daļas nosacījumiem, tiesa to izskata bez cietušās klātienes.

Cietusī izmantojot savas tiesības, ir pieteikusi morālā kaitējuma kompensāciju 1000 *euro* apmērā. Tiesai izlemjot par to, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 352.pantam ir jāvērtē noziedzīga nodarījuma smagums un tā izdarīšanas raksturs, morālā aizskāruma dziļums un publiskums, psihiskas traumas. Apsūdzētā atzina cietušās morālā kaitējuma kompensāciju daļēji, 300 *euro* apmērā. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešo daļu, tiesai nosakot kaitējuma kompensācijas atlīdzības apmēru, ir jāņem vērā jau kriminālprocesā saņemtā kompensācija. Cietušajai, saskaņā ar likuma "Par valsts kompensāciju cietušajiem", pirmstiesas procesā jau ir izmaksāta valsts kompensācija 1935 *euro* apmērā (lietas 79.-80.lapas), kas ir uzskatāma par personai radīto nemantisko zaudējumu atlīdzinājumu speciāla likuma ietveros. Šī izmaksātā summa ir ievērojami lielāka par cietušās pieteikto un apsūdzētās daļēji atzīto morālā kaitējuma kompensācijas apmēru.

Pie šiem apstākļiem tiesa uzskata, ka cietušās morālā kaitējuma kompensācijas apmērs kriminālprocesā, bez papildus motivētu argumentu iesniegšanas no cietušās puses, nav nosakāms. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešo, ceturto un piekto daļu,- gadījumā, ja cietušais uzskata, ka tam ar kompensāciju kriminālprocesā nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, tam ir tiesības ar pieteikumu vērsties tiesā Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā, pie kura tas ir atbrīvojams no valsts nodevas, un tiesas nolēmums kriminālprocesā par personas vainu ir saistošs tiesai civillietu izspriešanā.

Saskaņā ar likuma "Par valsts kompensāciju cietušajiem" 3[1].panta 2.punktā noteikto, izmaksātā kompensācija piedzenama par labu valstij no apsūdzētās.

Lietiskie pierādījumi – aploksne ar asins pēdām, kura aizzīmogota ar drošības uzlīmi Nr. L14-0702035 un kaste ar nazi, kura aizzīmogota ar drošības uzlīmi Nr. L14-0702036 (lietas 77.lapa), kas glabājas Valsts policijas Kurzemes reģionālās pārvaldes Liepājas iecirkņa lietisko pierādījumu glabātuvē, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu, pēc sprieduma stāšanās spēkā, ir iznīcināmi.

Pamatojoties uz iepriekšminēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514., 520., 528. un 529., pantu tiesa,

n o s p r i e d a:

atzīt par vainīgu **/pers. A/** pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas un **sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2** (diviem) **gadiem un probācijas uzraudzību uz 1** (vienu) **gadu.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta nosacījumiem, **piespriesto brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti un neizpildīt, ja /pers. A/ 2** (divu) **gadu pārbaudes laikā** neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.pantu, /pers. A/ pārraudzību pārbaudes laikā uzdot Valsts probācijas dienestam.

Papildsodu- probācijas uzraudzību izpildīt tikai tad, ja tiesa nolemj izpildīt spriedumā noteikto pamatsodu.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ reģistrēties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai 10 (desmit) darba dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās - nosacītā soda izciešanai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.pantu, soda izciešanas termiņā /pers. A/ ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 19.04.2019. līdz 20.04.2019., ieskaitot.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē, atstāt spēkā līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Morālā kaitējuma kompensāciju no /pers. A/ par labu /pers. B/ kriminālprocesā nenoteikt.

Piedzīt no **/pers. A/ par labu valstij** cietušajai valsts izmaksāto kompensāciju **1935 *euro*** (viens tūkstotis deviņi simti trīsdesmit pieci *euro*) apmērā. Kaitējuma kompensācijas samaksai noteikt termiņu 30 (trīsdesmit) dienas tā labprātīgai izpildei, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas, un uzlikt par pienākumu iesniegt tiesai apliecinošus dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Lietiskie pierādījumi – aploksni ar asins pēdām, kura aizzīmogota ar drošības uzlīmi Nr. L14-0702035 un kasti ar nazi, kura aizzīmogota ar drošības uzlīmi Nr. L14-0702036 , kas glabājas Valsts policijas Kurzemes reģionālās pārvaldes Liepājas iecirkņa lietisko pierādījumu glabātuvē, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā iznīcināmi.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā Kurzemes apgabaltiesā apelācijas kārtībā, sūdzību iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnesis R.Jūrmalis